situr, & iam mille partes conteritur. Domus perpetuis
imbrium, omniumque cœli tempestatum iniurijs peruia, impulsaque cor-
ruit. Ciuitatem assiduis hostium phalangibus obsessam, telorum,
globorum, missiliumque tempestatibus incessanter petitam, tor-
mentorum, balistarum, aliarumque artis bellicæ machinarum mo-
libus quassatam, omniq; quiescendi, fracta restaurandi, di-
ruta restruendi, fusa componendi facultate destitutam
tandem vinci, capi, superarique necesse est. Hoc tu maximè
apertissimèque in homine necessarium esse cognoscimus. Prô
Deum immortalem, quantis laborum, dolorum, curarum, molestiar-
umque iniurijs vel rectius dixerim tempestatibus impetitur,
impellitur, vexatur, turbatur. Quid enim oro, rogoque Aud.
Quid est hæc nostra vita, si dicenda est vita, nisi agitationis
ac periculi plena nauigatio? militia omni ærumnarum, ac
laborum genere exercita, inexhausta molestiarum vbique succrescen-
tium seges. Iam graue studiorum onus caput in vertiginem ro-
tat, iam oculi fumorum, nebularumque grauiolentium vaporibus
obtenebrantur, nunc grauiter spirans odor offendit nares, nunc
~~plur~~ ~~plu~~ plurimus clamor, strepitus, tumultus multus
perstrepit aures, modo tergum graui pondere quassatur,